

Tina la Solitària

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pista forestal Viladordis-Talamanca km 6, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Viladordis-Talamanca. Un cop creuem el riu seguim uns 1500m i la trobem la dreta

Coordenades:

Latitud: 41.72537
Longitud: 1.89174
UTM Est (X): 407822
UTM Nord (Y): 4619878

Classificació

Número de fitxa 08277-10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Hi ha crescut molta vegetació als voltants, malmetent l'estructura. Convindria fer-hi una neteja.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 611-I
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00008
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

La construcció consta d'una tina de dipòsit circular i dues barraques. La part inferior dels murs és feta amb pedra amorturada i, per l'interior, el dipòsit és recobert de rajoles de ceràmica (40 x 40 cm) envernissada lleugerament corbades preses amb morter de calç. A la part superior dels murs, construïts amb pedra seca, hi trobem dues finestres i l'accés al dipòsit. El darrer és fet amb els dos muntants verticals sobre els quals es recolzaria la llinda, en aquest cas inexistent. La coberta de la tina ha desaparegut quasi totalment, si bé podem deduir que era de falsa cúpula, ja que ho indiquen les restes d'algunes filades al cantó est de la construcció que encara s'hi mantenen. A l'interior de la tina hi trobem un amagatall i runa de la mateixa coberta que cobreix el fons del dipòsit. El seu broc no ha estat localitzat, probablement es deu trobar a l'interior de la barraca ubicada al seu costat est. AADD (2005:164) Planta: circular Orientació: Oest Porta (alçada x amplada): 0 x 87 cm Diàmetre interior: 235 cm Alçada del dipòsit: 280 cm Volum en litres: 12.150 Gruix de les parets: 55 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació de les parets: deteriorades Conservació del sostre: desperfectes Conservació de les rajoles: deteriorades AADD (2005:165-166)

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil-loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

